

5. Недостатні обсяги інвестування закладів освіти як іноземними, так і вітчизняними інвесторами.

Вирішення зазначених проблем та досягнення позитивного результату в короткий термін неможливо без об'єднання зусиль керівництва вищих навчальних закладів з одного боку, і власників переробних підприємств – з іншого. Ця консолідація є необхідним компонентом у вирішенні таких питань, як: створення нормативно – законодавчої бази, що регулює процеси інтеграції ВНЗ та промислових підприємств; впровадження нових напрямів підготовки і спеціальностей; максимальне наближення теоретичної підготовки майбутніх фахівців до практичних навичок, що набуває студент під час навчання.

Інвестування коштів у підготовку переробними підприємствами агропромислового комплексу власних висококваліфікованих фахівців та наукових кадрів, а також загальне фінансування ВНЗ, дасть змогу створювати та впроваджувати у виробництво принципово нові технічні розробки, оптимізувати організаційні та технологічні процеси, здійснювати їх якісне кадрове супроводження. Це, в свою чергу, призведе до розширення асортименту продукції, що виробляється; посилення її конкурентоспроможності за рахунок впровадження норм міжнародних стандартів; збільшення обсягів експорту.

Г.І. Дюкарева,
канд.техн.наук, доцент,
В.О. Акмен

Харківський державний університет харчування
та торгівлі, м. Харків

СПІВПРАЦЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТА ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯК НЕОБХІДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ

Для задоволення вимог, що пред'являються ринком праці до сучасних управлінців, необхідно більш детально досліджувати проблему ефективності підготовки та перепідготовки спеціалістів з товарознавства (співвідношення попиту на ринку праці та пропозицій ВНЗ).

Актуальність проблеми складається в тому, що сучасні вимоги щодо діяльності прогресивних виробничих підприємств на ринку потребують від системи вищої освіти комплексної підготовки спеціаліс-

тів, які б були готові та вміли самостійно аналізувати складні ситуації поведінки підприємства в умовах конкуренції, приймати відповідальне рішення стосовно його розвитку. При цьому навчання повинно стати індивідуалізованим хоча б на рівні академічних груп з урахуванням загальної готовності та здатності групи до сприйняття сучасних технологій та форм навчання.

З метою вирішення цієї проблеми, керуючись досвідом економічно – розвинених країн, в Україні з метою формування цілеспрямованої молодіжно-зорієнтованої наукової політики треба провести наступні заходи: державне сприяння співпраці вузів та господарчих суб'єктів на якісно новому рівні, шляхом участі у власності підприємств за участю капіталу вузів, особливо інноваційного та науково-виробничого спрямування; розвиток сфери надання товарознавчих, експертних та інших послуг фахівців вузів при тісній співпраці з зацікавленими особами. До того ж, важливим напрямком для підвищення рівня вищої освіти і зацікавленості молоді у майбутній фаховій діяльності є тісна взаємодія вищих навчальних закладів з виробничими, торговельними та науково-дослідними підприємствами галузі навчання.

Тому важливим завданням на сьогоднішній день є втілення концепції профільного навчання, в яку закладено нові підходи до організації освіти в старшій загальноосвітній школі. Вона і має функціонувати як профільна. Це створюватиме сприятливі умови для врахування індивідуальних властивостей, інтересів і потреб учнів, для формування у студентів орієнтації на той чи інший вид майбутньої професійної діяльності. Профільне навчання найповніше реалізує принцип особистісно орієнтованого навчання, що значно розширює можливості учня у створенні власної освітньої траєкторії.

Загальною тенденцією розвитку старшої профільної школи є її орієнтація на широку диференціацію, варіативність, багатопрофільність, інтеграцію загальної професійної освіти з підприємствами різних форм власності.

Отже, система підготовки повинна оперативнo реагувати на зміну потреби в тих чи інших спеціалістах. Для цього необхідно запровадити тісні зв'язки між комітетом освіти, закладами освіти й міністерствами, відомствами, окремими підприємствами та організаціями. Існуючі в теперішній час зв'язки між підприємствами та закладами освіти носять поодинокий характер і вони не можуть помітно впливати на практику планування підготовки спеціалістів на загальнодержавному рівні.